

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۵ فیروزی ۲۰۲۲

اینهمه تحرکات نظامی برای چیست؟؟

پنجشنبه- ۰۵ حوت ۱۴۰۰ - کابل: از مدتها بدین سو، دقیقاً بعد از سپری شدن ۱۵ روز اول حاکمیت طالبان بر افغانستان، حتا قبل از اعلام "نظام ملاسالار" رسانه ها بعضاً از انتقال و جا به جایی نیروهای نظامی طالب از این ولایت به آن ولایت گزارشاتمی هر چند ناقص ارائه می نمودند.

با سپری شدن زمان و تثبیت قسمی حاکمیت "نظام ملا سالار" به جای این که تحرکات و جا به جایی ها خاتمه بیابد و یا حتا کاهش بیابد، باز هم از طریق رسانه ها مطلع می شدیم که یک روز طالب "قطعه نمبر چند" ش را به این ولایت و روز دیگر و روز های دیگر به ولایت و ولایات دیگر اعزام می نمود. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت:

۱- نفس جا به جایی قطعات عسکری به همان اندازه که در شرایط عادی و همیشگی می تواند یک امر ساده و پیش پای افتاده باشد که هر حاکمیتی بدان دست می یازد، در شرایطی مانند افغانستان که تهدیداتی علیه حاکمیت وجود دارد، می تواند مبین آن باشد که حاکمیت از چیز و چیز هائی خود را در خطر احساس می کند، چه این احساس برخاسته از یک احتیاط باشد و چه هم ناشی از گزارشات میدانی رقباء و دشمنان، از همان رو حاکمیت در مناطق آسیب پذیر خود را تقویت می نماید.

۲- از آنجائی که اکثریت این نقل و انتقالات و تحرکات نظامی نخست در صفحات و ولایات شمال کشور و اینک در مناطق مرکزی افغانستان صورت پذیرفته است، از این رو می توان گفت که از دید حاکمیت "پاشنه آشیل" و یا "چشم اسفندیارش" همان صفحات شمال و مناطق مرکزی کشور تشخیص داده شده است.

این یعنی حاکمیت اذعان می دارد که اپوزیسیون های فراری و یا خود را به "موش مردگی" زدن، بالقوه ظرفیت خطر آفرینی و تهدید را دارا هستند، از همین رو حاکمیت زیر عنوان "حفظ ما تقدم" به چنین تحرکات و نقل و انتقالاتی دست یازیده است.

۳- اعزام افراد به ولایات صفحات شمال و مناطق مرکزی کشور، مبین آن است که "نظام ملاسالار" خود را از ولایات جنوب و جنوب غرب کشور مصون و آسیب ناپذیر احساس می نماید، هرگاه این بررسی نادرست باشد، چنین نقل و انتقالاتی عملاً "نظام ملاسالار" را در نقاطی آسیب پذیر خواهد ساخت که هیچ نوع آمادگی برای مقابله با آن را ندارد.

۴- اعزام افراد با هویت قومی و حتا مذهبی و زبانی دیگر به ولایات مورد نظر، بیانگر آن است که اولاً حاکمیت در آن ولایات کادر و مدافع بومی ندارد و در ثانی طرز دیدش نسبت به باشندگان آن ولایات زیاد دوستانه نیست و آنها را از خود نمی داند، در غیر آن نیازی نمی بود تا با اعزام افراد از بیرون، نیروهای منوط به حاکمیت را لباس اشغالگر و بیگانه بپوشاند.

۴- مسلم است که غرض "نظام ملاسالار" از اعزام نیروهای قسماً بیگانه به ولایات دیگر، تقویت حاکمیت می باشد، تا جائی که از مطالعه جابه جایی قوت ها در طی ۴ دهه اخیر بر می آید، چنین تحرکاتی هر چند در کوتاه مدت، باعث تقویت روانی حاکمیت و نیروهای امنیتی مستقر در آن محل گردیده است، مگر در دراز مدت باعث تشدید خصومت بین باشندگان محل و نیروهای امنیتی "بیگانه" که آنها را به مثابه اشغالگر می بینند شده، امکان سرباز گیری برای مخالفان نظام را بیشتر مساعد می سازد. در چنین حالتی وقتی نیروهای امنیتی واقعاً برخورد اشغالگرانه نمایند و باشندگان محل را بیگانه بدانند، امکان تقویت مخالفان بیشتر می گردد.

هموطنان گرامی!

تمام این فعل و انفعالاتی که اخیراً شدت یافته، هر چند در ظاهر امر قوت "نظام ملاسالار" را نشان می دهد مگر در واقعیت امر، نمایانگر از دیاد فاصله بین باشندگان بومی ولایات شمال و مرکزی با طالب بوده، دورنمای آن به جز جنگ های خونین در آینده نمی باشد.

هموطنان گرامی!

از آنجائی که نیروهای وابسته با بیگانگان و ارتجاعی، فقط در فکر تأمین منافع و تحکیم سلطه جابرانه خود شان می باشند، باید بپذیریم مادامی که نیروی متحجر و مستبدی مانند طالب و نظام ملاسالار در افغانستان حاکم اند، به هیچ صورت نمی توان خطر آغاز و تشدید جنگهای خونبار دیگر را منتفی دانست. این را باید بپذیریم تا زمانی که طالب و بقیه نیروهای وابسته و ارتجاعی ظرفیت رقابت و مبارزه بر سر قدرت را دارند، کابوس جنگ همیشه بر بالای کشور ما وجود خواهد داشت. از همین رو برای جلوگیری از جنگ و ختم آن، می باید طالب و بقیه نیروهای ارتجاعی و وابسته به امپریالیسم را به گورستان تاریخ فرستاد.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!